

[Alfred Jensen.]

for, man fik den lempelse, som jeg nævnte i min fremsættelsestale, og som ministeren også var inde på; han sagde, at den ikke alene gjaldt for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, men for samtlige kasser. Det er muligt, at den gør det, men jeg vil da gerne understrege, at efter lovens bestemmelse, kan den kun komme i anvendelse, hvor det drejer sig om hyppige arbejdsløshedsperioder. Alene den omstændighed vil betyde en vis begrænsning, og dermed er vi tilbage ved det problem, at vi under alle omstændigheder har bestemmelsen om en 6 dages karenstid, der virker i allerhøjeste grad ødelæggende.

Her må man tage i betragtning, at når en arbejdsløs skal have den første understøttelse, skal han som regel, inden han får den, have præsteret at betale 2 ugers kontingent, idet de færreste jo har betalt kontingent forud, og betingelsen for at få udbetalt understøttelse er, at man er à jour kontingentmæssigt. Det vil igen sige, at praktisk talt alle, der kommer ud i arbejdsløshed, stilles over for ekstra udgifter, netop i en periode hvor deres indtægter er faldende. Det er årsagen til, at problemet er særlig fremherskende. Jeg vil i denne forbindelse også gøre opmærksom på, at det for manges vedkommende i første omgang drejer sig om 10-20 kr. i kontingentbetaling for 2 uger, idet kontingentet for de fleste kassers vedkommende ligger på 5-10 kr. ugentlig — ja, der er endog kasser, hvis kontingent ligger betydeligt højere — og det er da klart, at den, der fra en almindelig indtægt skal over på arbejdsløshedsunderstøttelse, har vanskeligt ved at klare disse overgangsudgifter.

Der er et andet moment, jeg også gerne vil fremdrage, et moment, man i denne forbindelse ikke kan se bort fra, og det er den omstændighed, at samtlige bygningsarbejdere i vintermånederne har nedsat arbejdstid. Det var der ingen der ville have noget imod, for så vidt fortjenesten var den samme, som de oppebærer ved 48 timers arbejde; men sådan er det jo desværre ikke. I stedet for en normal ugeløn får man faktisk kun syv ottendedele heraf. Det vil sige, at forholdene for bygningsarbejderne i vintermånederne allerede er anspændt derved, at de ikke har den samme indtægt,

som de havde før, og alene denne nedgang gør det vanskeligt at klare de daglige udgifter. Kommer der så arbejdsløshed til — og det gør der i allerhøjeste grad for bygningsarbejdere, både fordi der er mindre arbejde om vinteren og på grund af vejrliget — kan det knibe hårdt, så også det taler for, at vi prøver på at få dette ændret.

Jeg ser med tilfredshed på, at man vil tage disse forhold op til belysning. Det er klart, at jeg ikke nøjagtig har kunnet beregne, hvor store omkostningerne ved en sådan reform vil blive. Jeg har skønsmæssigt anslået dem til 10 mill. kr. Det er muligt, at beløbet bliver større, men jeg vil gøre opmærksom på, at vi i vort forslag har indføjet en bestemmelse om, at det kun er de dårligst stillede kasser, der skal kunne få dækning for de ekstra omkostninger; som påføres dem ved en sådan reform. Men selv om mit tal skulle være for lavt, mener jeg ikke, at en ekstraudgift herudover på 2-3 mill. kr. skulle virke afskrækkende for samfundet; der ofres penge på mange områder til formål, som er mindre påkrævede end det, vi her taler om.

Jeg skal derfor anbefale, at folketinget tager venligt mod dette lovforslag, og at også udvalget behandler det med gennemførelse for øje. Jeg vil understrege, at for de arbejdsløse i almindelighed øges vanskelighederne yderligere gennem det høje huslejeniveau; for mange af de yngre medborgere ligger huslejen betydeligt over det, der nu kan ydes i huslejhjælp, og det vil sige, at en sådan håndsrækning i allerhøjeste grad er tiltrængt. Jeg vil derfor anmode om, at man behandler lovforslaget ikke alene med gennemførelse for øje, men også med hurtig gennemførelse for øje.

Ravn: Jeg kan på mit partis vegne tilslutte mig de bemærkninger, som den højtærede socialminister har gjort om det foreliggende lovforslag. Der er næppe nogen grund til, at vi tager en debat om arbejdsløshedslovgivningen i anledning af det foreliggende lovforslag. Arbejdsløshedsloven er fra 1951. Mit parti betragter den ikke som nogen helt ideel lovgivning. Der er fejl og mangler i den. Det er bl. a. også kommet til udtryk derved, at vi gentagne gange har måttet beskæftige os med arbejdsløsheds-kasselovgivningen; ikke mindst de vanske-